

и ги погладете: докато не се научите да гладите змията ѝ и милвате крокодилите Господъ не е съ васъ. Вземете за примъръ Даниила, който бъше между лъвоветъ; той не пострада отъ тъхъ, а си каза: „Господъ, Който е съ мене, ще укроти лъвоветъ“. Азъ бихъ желалъ и вие да повикате Господа, когато бъдете между вашите лъвове, да затвори устата имъ. Бъдете по-ръшителни, а не малодушни.

Друго. Тръбва да се проповъдва навсъкаждъ равенство и братство, но не само нагледъ, а и въ дъйствителностъ. Хората на науката и великитъ хора тръбва да дадатъ примъръ, какъ тръбва да се живѣе. Химикъ ли си, астрономъ ли си, съдия ли си, свещеникъ ли си — впрегни всички свои сили за благото на човѣчеството. Не сме далечъ — огънътъ иде, сгорещяване голѣмо ще бѫде. Но не бойте се: онѣзи, които сѫ съ настъ, сѫ повече, отколкото тѣзи, които сѫ противъ настъ. Нека всички знаятъ, че Господъ иде въ свѣта да тури редъ, законность, справедливостъ. И вие, мѫже и жени, които Богъ ви е кръстилъ съ тѣзи хубави имена, ще се подчините на новия редъ. По-хубаво име отъ „мѫжъ“ и „жена“ нѣма въ свѣта. Но сега и мѫже, и жени се оплакватъ отъ своето положение. Мѫжетъ казватъ: „Горко намъ, мѫже, дѣто сме се родили такива, да ходимъ на война!“ Женитѣ пѣкъ казватъ: „Горко намъ, дѣто сме се родили жени, да раждаме!“ Не е горко никому; напротивъ, благословение голѣмо е, че сте се родили такива, че сте опрѣдѣлени за такава работа. Подайте си само рѣка вътрѣшно. „Какъ да се помиремъ?“ ще рече нѣкой. — Не говори нищо за него, вътрѣ въ душата си се примирисъ